

Αριθμός 235/2009

**ΤΟ ΜΟΝΟΜΕΛΕΣ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ ΤΡΙΚΑΛΩΝ
ΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΑ ΜΕΤΡΑ**

Συγκροτήθηκε από τον Πρόεδρο Πρωτοδικών Ευάγγελο Σούφλα.

Συνεδρίασε δημόσια στο ακροατήριό του στις 20 Μαΐου 2009, χωρίς τη σύμπραξη Γραμματέα, για να δικάσει την υπόθεση μεταξύ:

Των αιτούντων: 1) Αστικού μη κερδοσκοπικού συνεταιρισμού περιορισμένης ευθύνης με την επωνυμία «ΑΠΟΛΛΩΝ-ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ ΣΥΛΛΟΓΙΚΗΣ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗΣ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ ΜΟΥΣΙΚΩΝ ΣΥΝ.Π.Ε.» που εδρεύει στην Αθήνα, στην οδό Σαπφούς αρ.10, όπως νόμιμα εκπροσωπείται 2) Αστικού μη κερδοσκοπικού συνεταιρισμού περιορισμένης ευθύνης με την επωνυμία «ΕΡΑΤΩ-ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ ΣΥΛΛΟΓΙΚΗΣ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗΣ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΩΝ ΤΡΑΓΟΥΔΙΣΤΩΝ- ΕΡΜΗΝΕΥΤΩΝ ΣΥΝ.Π.Ε.» που εδρεύει στην Αθήνα, στην οδό Πατησίων αρ. 130, όπως νόμιμα εκπροσωπείται και 3) Αστικής μη κερδοσκοπικής εταιρίας με την επωνυμία «ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ ΣΥΛΛΟΓΙΚΗΣ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗΣ ΚΑΙ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑΣ ΤΩΝ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΩΝ ΤΩΝ ΠΑΡΑΓΩΓΩΝ ΥΛΙΚΩΝ ΦΟΡΕΩΝ ΗΧΟΥ ή ΗΧΟΥ ΚΑΙ ΕΙΚΟΝΑΣ» με το διακριτικό τίτλο GRAMMO, που εδρεύει στο Χαλάνδρι Αττικής, στην οδό Αριστοτέλους αρ. 65, όπως νόμιμα εκπροσωπείται, οι οποίοι παραστάθηκαν διά του πληρεξουσίου δικηγόρου τους Δημητρίου Σαμαρτζή.

Των καθ'ων η αίτηση: 1), κατοίκου, ιδιοκτήτριας επιχείρησης με τον τίτλο "....." στην, οδός, η οποία ήταν απούσα, 2) της "....." με έδρα την, νόμιμα εκπροσωπούμενης, ιδιοκτήτριας επιχείρησης με την επωνυμία "....." στην, οδός, η οποία παραστάθηκε διά του πληρεξουσίου δικηγόρου της Ηλία Νάνη, 3), κατοίκου, ιδιοκτήτη επιχείρησης με τον τίτλο "....." στην, οδός, ο οποίος παραστάθηκε διά του πληρεξουσίου δικηγόρου του Νικολάου Παπαχρήστου, 4), κατοίκου, ιδιοκτήτη επιχείρησης με την επωνυμία "....." στην,, ο οποίος παραστάθηκε διά του πληρεξουσίου δικηγόρων του Δημοσθένη Τσαγκαρσούλη και 5), κατοίκου, ιδιοκτήτριας επιχείρησης με την επωνυμία «.....» στην οδός, η οποία ήταν απούσα.

Η ένδικη αίτηση κατατέθηκε στη γραμματεία του Δικαστηρίου τούτου με αριθμό 87/2009 και προσδιορίστηκε να συζητηθεί κατά την δικάσιμο της 8-4-2009 κατά την οποία αναβλήθηκε για την παραπάνω δικάσιμο.

Αφού άκουσε τους πληρεξουσικούς δικηγόρους των διαδίκων που αναφέρθηκαν στις έγγραφες προτάσεις τους.

**ΜΕΛΕΤΗΣΕ ΤΗ ΔΙΚΟΓΡΑΦΙΑ
ΣΚΕΦΘΗΚΕ ΣΥΜΦΩΝΑ ΜΕ ΤΟ ΝΟΜΟ**

Οι αιτούντες με δήλωση της πληρεξουσίας τους δικηγόρου, στο ακροατήριο του δικαστηρίου, παραιτήθηκαν από το δικόγραφο της αιτήσεως ως προς την πρώτη των καθών η αίτηση, και επομένως (294, 295 και 297 ΚΠολΔ) η αίτηση θεωρείται ότι δεν ασκήθηκε ως προς αυτή.

Όπως προκύπτει από την αριθμ. 5226Γ711.3.2009 έκθεση επιδόσεως της δικαστικής επιμελήτριας του Πρωτοδικείου Τρικάλων Γεωργίας Τσουλάκη, που προσκομίζουν οι

αιτούντες, αντίγραφο της αιτήσεως με πράξη ορισμού δικασίμου και κλήση προς συζήτηση κατά την αρχικώς ορισθείσα δικάσιμο της 8.4.2009 επιδόθηκε νόμιμα και εμπρόθεσμα προς την πέμπτη των καθών η αίτηση. Κατά την ανωτέρω δικάσιμο η υπόθεση αναβλήθηκε, για τη δικάσιμο της 20.5.2009, που αναφέρεται στην αρχή της παρούσας. Όπως προκύπτει από την αριθμ. 5982Γ718.5.2009 έκθεση επιδόσεως της ίδιας παραπάνω δικαστικής επιμελήτριας, που προσκομίζουν οι αιτούντες, ακριβές αντίγραφο του αριθμ. 170/8.4.2009 πρακτικού αναβολής της δικαστηρίου αυτού, επιδόθηκε με φροντίδα των αιτούντων στην παραπάνω. Η τελευταία όμως δεν εμφανίσθηκε στο ακροατήριο του δικαστηρίου κατά την παραπάνω δικάσιμο, παρότι έλαβε γνώση της δικάσιμου, κατά τα' ανωτέρω, και πρέπει να δικασθεί ερήμην. Πρέπει, επομένως, να ακολουθήσει η έρευνα της υπόθεσής για τους λοιπούς καθών η αίτηση.

Κατά το άρθρο 49 παρ. 1, 3 και 5 του ν.2121/1993 «πνευματική ιδιοκτησία, συγγενικά δικαιώματα και πολιτιστικά θέματα» (όπως ισχύει μετά το ν. 3057/2002) «1. Όταν υλικός φορέας ήχου που έχει νόμιμα εγγραφεί χρησιμοποιείται για ραδιοτηλεοπτική μετάδοση με οποιοδήποτε τρόπο ... ή για παρουσίαση στο κοινό, ο χρήστης οφείλει εύλογη και ενιαία αμοιβή στους ερμηνευτές ή εκτελεστές καλλιτέχνες, των οποίων η ερμηνεία ή η εκτέλεση έχει εγγραφεί στον υλικό φορέα και στους παραγωγούς των υλικών αυτών φορέων. Η αμοιβή αυτή καταβάλλεται υποχρεωτικά σε οργανισμούς συλλογικής διαχείρισης των σχετικών δικαιωμάτων. Οι οργανισμοί αυτοί υποχρεούνται να διαπραγματεύονται, να συμφωνούν τις αμοιβές, να προβάλλουν τις σχετικές αξιώσεις για την καταβολή και να εισπράττουν τις σχετικές αμοιβές από τους χρήστες. Σε περίπτωση διαφωνίας μεταξύ των χρηστών και των οργανισμών συλλογικής διαχείρισης, το ύψος της εύλογης αμοιβής και οι όροι της πληρωμής καθορίζονται από το μονομελές πρωτοδικείο κατά τη διαδικασία των ασφαλιστικών μέτρων. Οριστικά περί της αμοιβής αποφαινεται το αρμόδιο δικαστήριο. 2 ... 3. Οι εισπραττόμενες αμοιβές κατανέμονται εξ ημισείας μεταξύ ερμηνευτών ή εκτελεστών καλλιτεχνών και παραγωγών των υλικών φορέων. Η κατανομή των εισπραττομένων αμοιβών μεταξύ των ερμηνευτών ή εκτελεστών καλλιτεχνών και μεταξύ των παραγωγών γίνεται κατά τις μεταξύ τους συμφωνίες που περιέχονται στον κανονισμό του κάθε οργανισμού συλλογικής διαχείρισης. 4... 5. Όταν υλικός φορέας εικόνας ή ήχου και εικόνας που έχει νόμιμα εγγραφεί χρησιμοποιείται για ραδιοτηλεοπτική μετάδοση με οποιονδήποτε τρόπο ... ή για παρουσίαση στο κοινό, ο χρήστης οφείλει εύλογη αμοιβή στους ερμηνευτές ή εκτελεστές των οποίων η ερμηνεία έχει εγγραφεί στους υλικούς αυτούς φορείς. Κατά τα λοιπά εφαρμόζονται η παράγραφος 1 εδ. β', γ', δ και ε', καθώς και οι παράγραφοι 2 και 4 του παρόντος άρθρου». Εξάλλου, κατά τα άρθρα 55 παρ.1 περ.α' και 56 παρ.1 και 2 του ιδίου ως άνω νόμου, που σύμφωνα με το άρθρο 58 αυτού εφαρμόζονται αναλόγως στη διαχείριση και την προστασία των συγγενών δικαιωμάτων, κατά μεν το πρώτο οι οργανισμοί συλλογικής διαχείρισης ή προστασίας έχουν μεταξύ των άλλων την αρμοδιότητα να καταρτίζουν συμβάσεις με τους χρήστες για τους όρους εκμετάλλευσης των έργων, καθώς και για την οφειλόμενη αμοιβή, κατά δε το δεύτερο «1. Οι οργανισμοί συλλογικής διαχείρισης προκειμένου οι χρήστες να έχουν την ευχέρεια της χρήσης των έργων του ρεπερτορίου τους αξιώνουν από αυτούς ποσοστιαία αμοιβή κατά τα οριζόμενα στο άρθρο 32 παρ.1 ... 2. Οι οργανισμοί συλλογικής διαχείρισης δεν μπορούν χωρίς να συντρέχει σπουδαίος λόγος να αρνηθούν την κατάρτιση με τους χρήστες των συμβάσεων που προβλέπονται στην πρώτη περίπτωση της παραγράφου 1 του προηγούμενου άρθρου. Αν ο χρήστης ισχυρίζεται ότι ο οργανισμός συλλογικής διαχείρισης αξιώνει αμοιβή προφανώς δυσανάλογη προς αυτήν που συνήθως καταβάλλεται σε παρόμοιες περιπτώσεις οφείλει, πριν από οποιαδήποτε χρήση, να προκαταβάλει στον οργανισμό ή το ζητούμενο ποσό αμοιβής ή το ποσό που θα έχει ορίσει, ύστερα από αίτηση του χρήστη, ως συνήθως καταβαλλόμενο σε παρόμοιες περιπτώσεις το Μονομελές Πρωτοδικείο κατά τη

διαδικασία των ασφαλιστικών μέτρων. Οριστικά περί της αμοιβής αποφαινεται το αρμόδιο δικαστήριο». Ο νόμος, προβλέποντας και στις δυο παραπάνω περιπτώσεις (δηλαδή τόσο του άρθρου 49 παρ.1 εδ.γ' και δ', στην περίπτωση δηλαδή διαφωνίας μεταξύ των χρηστών και των οργανισμών συλλογικής διαχείρισης ως προς το ύψος της εύλογης αμοιβής στα πλαίσια της υποχρέωσης των τελευταίων να διαπραγματεύονται το ύψος αυτών, όσο και του άρθρου 56 παρ.2, αν δηλαδή ο χρήστης ισχυρίζεται ότι ο οργανισμός συλλογικής διαχείρισης αξιώνει αμοιβή προφανώς δυσανάλογη προς αυτήν που συνήθως καταβάλλεται σε παρόμοιες περιπτώσεις) τη δυνατότητα του προσωρινού προσδιορισμού της εύλογης αμοιβής (κατά τη διαδικασία των ασφαλιστικών μέτρων), θέλει να ρυθμίσει τις περιπτώσεις εκείνες, που δεν μπορούν να αναμείνουν την εγγενή βραδύτητα της τακτικής δίκης και συγκεκριμένα τις περιπτώσεις «πριν από οποιαδήποτε χρήση» (όπως ρητώς εξάλλου ορίζεται στην παρ.2 του άρθρου 56), εκείνες δηλαδή, για τις οποίες επιβάλλεται ο άμεσος καθορισμός της καταβλητέας αμοιβής ώστε να δεσμευθούν τα μέρη κατά την επικείμενη κατάρτιση της μεταξύ τους συμβάσεως και να επιτευχθεί η άμεση καταβολή της αμοιβής, από μεν την πλευρά των δικαιούχων, ώστε να εισπράξουν άμεσα το περιουσιακό τους δικαίωμα, από δε την πλευρά των χρηστών, ώστε να αποφύγουν να προβούν σε παράνομη χρήση (αφού οποιαδήποτε χρήση πριν καταρτισθεί η σύμβαση ή έστω πληρωθεί η αμοιβή, είναι παράνομη, συνεπαγόμενη ποινικές ή άλλες αστικές συνέπειες για το χρήστη (άρθρ. 64, 65 και 66 ν.2121/1993), χωρίς να στερηθούν το συνταγματικά κατοχυρωμένο δικαίωμά τους, για παροχή προσωρινής δικαστικής προστασίας (άρθρ. 20 του Συντάγματος). Από τα ανωτέρω, σε συνδυασμό με τη γενική αρχή της απαγόρευσης της καταχρηστικής εκμετάλλευσης της δεσπόζουσας θέσης των οργανισμών συλλογικής διαχείρισης των δικαιωμάτων της πνευματικής ιδιοκτησίας και των συγγενών δικαιωμάτων, που θεμελιώνεται για μεν το Ελληνικό Δίκαιο στο άρθρο 2 του ν.703/1977 «Περί ελέγχου μονοπωλίων και ολιγοπωλίων και προστασίας του ελεύθερου ανταγωνισμού», για δε το Ευρωπαϊκό Δίκαιο στο άρθρο 86 της Συνθήκης της Ρώμης και η οποία (αρχή) απέναντι στους χρήστες υλοποιείται με την απαγόρευση εξαναγκασμού αυτών προς καθορισμό μη δικαίων τιμών, συνάγεται ότι, η προσφυγή του οργανισμού συλλογικής διαχείρισης στο Μονομελές Πρωτοδικείο για τον προσωρινό καθορισμό της εύλογης αμοιβής κατά τη διαδικασία των ασφαλιστικών μέτρων, πρέπει να γίνει αφού προηγηθούν, χωρίς να επιτευχθεί συμφωνία μεταξύ των μερών, οι διαπραγματεύσεις με τους χρήστες, οι οποίες βεβαίως επιβάλλεται να γίνουν πριν από οποιαδήποτε χρήση, έτσι, ώστε να αποφεύγονται οι αυθαιρεσίες και οι καταχρηστικές διακρίσεις από τους οργανισμούς, σε βάρος των χρηστών, χωρίς να εξαναγκάζονται σε καθορισμό μη δικαίων τιμών, με την παροχή σ' αυτούς της δυνατότητας διαπραγμάτευσης του ύψους της οφειλομένης αμοιβής, με βάση τα συγκεκριμένα προσωπικά τους στοιχεία (μέγεθος ή είδος κέντρου, είδος εκτελούμενης μουσικής, διάρκεια αυτής κ.α.) και να αποφασίσουν ακόμη και για την περίπτωση να μην προβούν στη συγκεκριμένη χρήση. Επομένως, σε κάθε περίπτωση προσφυγής στο Δικαστήριο για προσδιορισμό της αμοιβής εφόσον αυτή αφορά χρήση που έχει ήδη πραγματοποιηθεί πρόκειται για οριστικό προσδιορισμό, ο οποίος γίνεται από το αρμόδιο τακτικό δικαστήριο, αποκλεισμένης της διαδικασίας των ασφαλιστικών μέτρων (ΜΠρΑθηνών 4846/2007 δημοσίευτη στο νομικό τύπο, πρβλ Γ. Κουμάντος «Πνευματική Ιδιοκτησία», 8η έκδοση 2002, σελ. 374 υποσημείωση με αρ. 765 όπου και παραπομπές στη νομολογία). Στην προκειμένη περίπτωση, με την υπό κρίση αίτησή τους οι αιτούντες ισχυρίζονται ότι είναι οργανισμοί συλλογικής διαχείρισης και προστασίας συγγενικών δικαιωμάτων, νόμιμα συνεστημένοι, σύμφωνα με το άρθρο 54 του ν.2121/1993, ο πρώτος για τους μουσικούς, ο δεύτερος για τους τραγουδιστές-ερμηνευτές και ο τρίτος για τους παραγωγούς υλικών φορέων ήχου ή ήχου και εικόνας, έχοντας τις αναφερόμενες στο νόμο αρμοδιότητες διαχείρισης, μεταξύ των οποίων και η είσπραξη και διανομή της εύλογης αμοιβής που προβλέπει το άρθρο 49 του ν.2121/93 για τη χρησιμοποίηση υλικού φορέα ήχου και εικόνας κλπ για

παρουσίαση έργων στο κοινό. Ότι συνέταξαν από κοινού το αναφερόμενο στην αίτηση αμοιβολόγιο, τηρώντας τους νόμιμους όρους δημοσιοποίησης, στη συνέχεια δε κάλεσαν τους καθών η αίτηση, που χρησιμοποιούν δημόσια τέτοιους υλικούς φορείς ήχου στα καταστήματά τους, να προσέλθουν σε συμφωνία για την καταβολή της εύλογης και ενιαίας για όλους αμοιβή, πλην όμως, οι τελευταίοι αρνούνται να προβούν σε σχετική συμφωνία, παρόλο που στα καταστήματά τους εκτελούσαν κατά τα προηγούμενα έτη 2004, 2005, 2006, 2007 και 2008 δημόσια μουσική από υλικούς φορείς ήχου, χρησιμοποιώντας ρεπερτόριο έργων ελλήνων και ξένων καλλιτεχνών. Για τους λόγους αυτούς ζητούν: α) να καθορισθεί από το δικαστήριο η εύλογη αμοιβή που ενιαία οφείλεται για τη χρήση των ετών 2004, 2005, 2006, 2007 και 2008 στα ποσά που αναφέρουν για καθένα από τους παραπάνω των καθών η αίτηση, β) να υποχρεωθούν οι καθών να τους καταβάλουν τα πιο πάνω ποσά και επικουρικώς να ορισθεί ο τρόπος πληρωμής αυτών, γ) να καθορισθεί ως εύλογη αμοιβή της κάθε κατηγορίας που εκπροσωπείται από καθένα των αιτούντων ποσοστό 50% από την προαναφερόμενη αμοιβή για τους παραγωγούς υλικών φορέων και από το υπόλοιπο 50% ανά.25% για τους τραγουδιστές και τους μουσικούς αντιστοίχως και δ) να υποχρεωθούν οι καθών η αίτηση να προσκομίσουν καταλόγους με τους τίτλους του μουσικού ρεπερτορίου το οποίο χρησιμοποίησαν κατά τη χρονική περίοδο των παραπάνω ετών, προκειμένου οι αιτούντες να προβούν στη διανομή των αμοιβών στους δικαιούχους και να συνεχίζουν ανά μήνα να προσκομίζουν κατάλογο με το μουσικό ρεπερτόριο που χρησιμοποιούν. Όμως, η, με το παραπάνω περιεχόμενο και αίτημα, αίτηση, εισαγόμενη κατά τη διαδικασία των ασφαλιστικών μέτρων δεν είναι νόμιμη και πρέπει να απορριφθεί, ενόψει του ότι, σύμφωνα με όσα αναφέρονται στη μείζονα σκέψη, δεν παρέχεται από το νόμο η δυνατότητα του προσωρινού καθορισμού με τη διαδικασία των ασφαλιστικών μέτρων της εύλογης αμοιβής του άρθρου 49 του ν.2121/1993, εφόσον πρόκειται για αμοιβή που αφορά χρήση, η οποία έχει πραγματοποιηθεί σε προηγούμενο της ασκήσεως της αιτήσεως χρόνο, όπως εν προκειμένω (καθ' όλη τη διάρκεια των προηγούμενων ετών 2004, 2005, 2006, 2007 και 2008), για την οποία είναι επιτρεπτός μόνον ο οριστικός καθορισμός από το αρμόδιο τακτικό δικαστήριο. Τα δικαστικά έξοδα πρέπει να συμψηφισθούν μεταξύ των διαδίκων εξαιτίας του δυσερμήνευτου του πλέγματος των νομικών διατάξεων που εφαρμόσθηκαν (179 εδ. β' ΚΠολΔ).

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ

ΘΕΩΡΕΙ ότι δεν ασκήθηκε η αίτηση ως προς την πρώτη των καθών η αίτηση (.....).

ΔΙΚΑΖΕΙ ερήμην της πέμπτης των καθών η αίτηση και κατ' αντιμωλία των λοιπών διαδίκων.

ΑΠΟΡΡΙΠΤΕΙ την αίτηση.

ΣΥΜΨΗΦΙΖΕΙ την μεταξύ των διαδίκων δικαστική δαπάνη.

ΚΡΙΘΗΚΕ, αποφασίσθηκε και δημοσιεύθηκε στις 17-7-2009 στα, σε έκτακτη και δημόσια στο ακροατήριο του συνεδρίαση, απόντων των διαδίκων, με παρούσα τη Γραμματέα Βασιλική Ζέρβα, μόνο για τη δημοσίευση.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ Η ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ